

Arrest

nr. 320 661 van 24 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 26 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 20 juni 2021 binnenkwam, diende op 21 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 maart 2017 werden verzoekers vingerafdrukken geregistreerd in Italië, op 22 september 2017, 27 mei 2020 en opnieuw op 18 januari 2020 in Frankrijk, op 29 oktober 2020 en op 7 juni 2021 wederom in Duitsland (Eurodac). Op 19 juli 2021 kreeg verzoeker de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor zijn verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 26 juli 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 29 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/06/2021

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 6 februari 2024 van 13.15 uur tot 15.10 op de zetel van het CGVS. De persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren in Owerri, Imo State op [...] juni 1996. U behoort tot de etnische groep Igbo en bent praktiserend christen.

Sinds 2014 ging u naar vergaderingen van IPOB (Indigenous people of Biafra). Uw vader was reeds lid en hield regelmatig vergaderingen bij jullie thuis. Tijdens zo een vergadering in 2015 kwam het leger jullie arresteren. U werd vrijgelaten onder voorwaarde dat u nooit meer iets te maken hebben met de IPOB beweging. Echter gingen u en uw vader door met het organiseren en bijwonen van vergaderingen en activiteiten voor IPOB. Op 12 september 2016 brak het leger opnieuw in in uw huis. U slaagde erin te ontsnappen door het raam. Uw vader werd wel gearresteerd en raakte gewond aan zijn been. Hij overleed later in het ziekenhuis. U vluchtte naar Asaba, waar u iets meer dan een week bij een vriend verbleef. Uw moeder zei dat u moest vluchten omdat het leger nog steeds naar u op zoek was.

U vertrok vanuit Delta State naar Niger, waar u twee dagen verbleef. Hierna reisde u naar Libië. U verbleef drie weken in Libië en reisde vervolgens naar Italië, waar u zes maanden verbleef. Hierna reisde u naar Duitsland en vervolgens terug naar Italië. Vanuit Italië reisde u naar Frankrijk. U reisde verschillende keren naar Duitsland en terug naar Frankrijk. U diende in Italië een verzoek om internationale bescherming in op 21 maart 2017. U diende in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in op 7 juni 2017 en op 29 oktober 2020. U diende in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming in op 22 september 2017, 18 januari 2019 en 27 mei 2020. Al uw verzoeken werden geweigerd. U reisde naar België. Op 21 juni 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: een krantenartikel met de titel: IPOB: Imo Community Lamnts Incessant Raids Bij Security Agents.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de verklaringen over uw vluchtmotieven die u aflegde tijdens uw asielprocedure in Duitsland, Frankrijk en België. In Duitsland verklaarde u dat u lid was van de Black Axe groep. De reden van uw vlucht uit Nigeria was een gevecht dat plaatsvond in Januari van 2015 tussen de Black Axe en een rivaliserende bende, waarbij uw broer overleed. U vluchtte van Agbor – u verklaarde dat u geboren en opgegroeid bent in Agbor – naar Port Harcourt, waar u tot september van 2016 zou zijn verbleven (Duitse asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). In Frankrijk, waar u uw asielrelaas ook in Agbor situeerde, verklaarde u dan weer dat de reden voor uw vlucht uit Nigeria een landconflict was tussen uw vader en uw oom.

Begin januari 2015 schonk een oom uit de familie land aan uw vader. De broer van uw vader beweerde toen dat het land ook van hem was. Op 21 januari 2015 werden uw broer en uw vader aangevallen door uw neven (de zonen van de broer van uw vader) en hun vrienden. U ging naar de plaats van het incident en trof uw broer dood aan en uw vader was gewond. Er was een gevecht tussen u en uw neven. Uit angst voor arrestatie door de overheid vanwege uw betrokkenheid in dit gevecht vluchtte u uit Nigeria (Franse asioldossier toegevoegd aan het administratief dossier). In België haalde u nog andere vluchtmotieven aan en beweerde u te zijn vervolgd omwille van uw betrokkenheid bij IPOB.

Uw identiteitsgegevens zijn overigens ook tegenstrijdig. In Frankrijk en Duitsland verklaarde u E.K [...] te heten en geboren te zijn op [...] 7/1994 in Agbor (in Delta State (zie informatie in het administratief dossier)); in België gaf u als naam G.S [...], met geboortedatum [...] 6/1996 en geboorteplaats Umudibia, Imo State (zie bijlage 26).

Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst. U vermeldde in het kader van uw verzoeken om internationale bescherming in Frankrijk en Duitsland immers nooit iets over een betrokkenheid bij IPOB. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Geconfronteerd met de bovenstaande tegenstrijdigheden stelt u de vraag aan de protection officer wat er zou gebeuren indien u uw asielprocedure wenst stop te zetten. Wanneer er wordt gevraagd waarom u dit overweegt repliceert u met: "U stelde vragen over Duitsland. Ik denk dat het tegenstrijdig is. Misschien kan ik de procedure hier annuleren." Vervolgens vraagt u of alles wat u zegt genoteerd wordt, wanneer het antwoord affirmatief is, zegt u dat u niets meer wilt zeggen (NPO dd. 06.02.2024, p. 17). U geeft zelf toe dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn met uw verklaringen die u aflegde in andere landen. Het feit dat u overweegt hierom uw asielprocedure in België stop te zetten indiceert dat uw asielrelaas geen geloofwaardigheid geniet.

Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: een krantenartikel met de titel: IPOB: Imo Community Lamnts Incessant Raids Bij Security Agents. U stelde dat de advocaat van uw familie u dit toestuurde. Volgens u werd het artikel in september 2016 gepubliceerd (NPO dd. 06.02.2024, p. 8, 11). Er werd door het CGVS een internetartikel met identieke titel en inhoud gevonden in de online krant The Nigerian Observer dd. 13.09.2016. In dit artikel wordt G.N [...] vermeld als een Biafra activist die omkwam tijdens een raid in Umudibia, en er wordt ook verwezen naar zijn zoon, S.G.N [...]. U verklaarde in het kader van voorliggend verzoek om internationale bescherming dat George Steve uw naam is, u vermeldde als naam van uw vader G.E/G.N [...] (NPO dd. 06.02.2024, p. 5/gehoor DVZ dd. 29.06.2021, pt. 13) en gaf als geboorte- en woonplaats Umudibia op (NPO dd. 06.02.2024, p. 4). Zoals reeds eerder werd opgemerkt, gaf u voor de Franse en Duitse asielinstanties een andere naam – K.E [...] - en de plaats Umudibia werd daar nergens door u vermeld als uw geboorte- en woonplaats. Voor de Duitse asielinstantie verklaarde u bovendien dat uw vader E.N [...] heet en dat hij jullie verlaten heeft toen u nog een kind was (Duitse asioldossier toegevoegd aan het administratief dossier). Gezien uw frauduleuze verklaringen over uw identiteit (en die van uw vader) en over uw geboorte- en woonplaats en vermits u geen enkel identiteitsbewijs voorlegt, kan u niet aantonen dat uw naam werkelijk S.G (N.) [...] is en dat uw vader G.N [...] heette. Evenmin legde u bewijsstukken voor om uw herkomst uit Umudibia te staven. Bijgevolg heeft dit artikel geen enkele bewijswaarde voor uw beweerde vervolging omwille van uw betrokkenheid bij IPOB.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo, waar u volgens uw verklaringen in het kader van voorliggend verzoek vandaan zou komen, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 juli 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 48 tot 48/6 van de Vreemdelingenwet;

- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker verklaart zich niet eens met de motieven van de bestreden beslissing en stelt dat hij naar best vermogen heeft geantwoord op de vragen die aan hem werden gesteld, gelet op zijn profiel.

Verzoeker diende Nigeria te verlaten in 2015. Hij keerde sindsdien niet meer terug naar Nigeria. Sinds zijn vertrek uit Nigeria is verzoeker op de dool en ontwikkelde hij een overlevingsstrategie waarbij hij vooral denkt op korte termijn. Hij reisde via Libië naar Italië, alwaar hij verbleef. Verzoeker reisde vervolgens verschillende keren tussen Duitsland, Italië en Frankrijk. Verzoeker kende weinig stabiliteit. De stress en gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn (gedwongen) vertrek uit Nigeria beïnvloedden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Voorts stelt verzoeker dat er onvoldoende rekening werd gehouden met zijn uitleg wat de vastgestelde tegenstrijdigheden betreft. Aangaande diezelfde tegenstrijdigheden benadrukt verzoeker dat de gebeurtenissen waarover verzoeker werd ondervraagd reeds lang geleden hebben plaatsgevonden toen verzoeker nog in Nigeria verbleef. Sinds 2015 verblijft hij buiten Nigeria in precare omstandigheden. Verzoeker verwijst hierbij naar zijn traject in Europa. Verzoeker was hierdoor niet eerder in staat om de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Nigeria toe te lichten.

Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom hij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht tijdens het persoonlijk onderhoud.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming. Verzoeker verwijst hierbij naar de precare veiligheidssituatie in Nigeria.

Tevens wijst verzoeker dat hij reeds sinds 2015 Nigeria heeft verlaten en in Europa op verscheidene plaatsen heeft geleefd, zonder een internationale beschermingsstatus te verkrijgen.

Verzoeker is bovendien onvermogen. Hij heeft geen huisvesting of enig sociaal of familiaal netwerk in Nigeria. Verzoeker vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor hem vreemd land (Nigeria) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Verzoeker licht op theoretische wijze toe.

3.1.2. Op 9 december 2024 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met betrekking tot de veiligheidssituatie in Nigeria:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar

de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vervolging daar hij ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen verscheidene asielprocedures.

Verzoekers verweer slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de vaststelling dat zijn verklaringen manifest tegenstrijdig zijn.

Zo verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij reeds sinds 2015 Nigeria heeft verlaten en sindsdien in precare omstandigheden leeft die van zulke aard zijn dat diens verklaringen op negatieve wijze worden beïnvloed. De Raad merkt echter op dat dit een blote bewering is. Immers ligt er geen enkel objectief medisch attest neer dat wijst op enige psychologische of cognitieve stoornis die hem ertoe zou weerhouden om coherente verklaringen af te leggen. Verzoekers verweer is dan ook niet dienstig.

Evenmin kan het tijdsverloop sinds 2015 verklaren dat verzoeker zulke tegenstrijdige verklaringen aflegde. Immers betreffen zijn tegenstrijdige verklaringen kernelementen van zijn identiteit en asielerlaas. Over zulke elementen kan worden verwacht dat verzoeker ten allen tijde coherente verklaringen kan afleggen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar zijn uitleg die hij verschaftte tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat verzoeker simpelweg toegaf tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker. In zoverre verzoeker betoogt dat hij in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen bij terugkeer naar Nigeria, merkt de Raad op dat verzoeker niet aantoont dat hij, op intentionele en gerichte wijze in geval van terugkeer naar Nigeria een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waardoor hij in de onmogelijkheid zal verkeren om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien te voorzien.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de aanvullende nota:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Imo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële

onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP